

Sygn. akt VI Ga 90/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w R.

przeciwko: S. A.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 08 października 2014 r., sygn. akt V GC 447/14

oddala apelację.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 09 marca 2015r. sygn. akt VI Ga 90/15

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 08 października 2014r. sygn. akt V GC 447/14 Sąd Rejonowy w Rzeszowie zasądził od pozwanego S. A. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 5 914,04 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 250,00 zł tytułem opłaty sądowej i kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego a także kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powyższego Sąd ten podał, że pozwem z dnia 29 stycznia 2014r. powód (...) sp. z o.o. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. A. kwoty (...)04zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2013r. i kosztami z tytułu zapłaty za dostarczony towar.

Pozwany złożył sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zarzucił, że nie otrzymał zakupionego towar ani potwierdzenia transakcji, na którą została wystawiona faktura, w związku z czym pozwany nie odpowiedział na wezwania do zapłaty wystosowane przez powoda ponieważ uznał, że jego nie dotyczą. Pozwany oświadczył, że jest gotów uznać należność powoda pod warunkiem potwierdzenia jego zakupu dowodem dostawy.

W odpowiedzi powód podniósł, że na podstawie zlecenia otrzymanego od pozwanego dostarczył towar, na potwierdzenie transakcji oprócz faktury wystawiony został dokument WZ podpisany przez pracownika pozwanego, przy odbiorze towaru. Powód podniósł, że pracownicy, którzy realizowali usługę mogą potwierdzić ten fakt, poza tym pozwany w trakcie realizacji zamówienia ustalił z pracownikiem powoda wydłużony termin płatności za dostarczony towar.

Pozwany ustosunkowując się do powyższego zarzucił, że podpis na WZ z 16 września 2013r. nie jest podpisem pracownika pozwanego, jak i nie jest to osoba upoważniona do odbioru towaru i nie jest znana pozwanemu. Dalej podniósł, że faktura nie stanowi dowodu odbioru towaru, a jedynie potwierdza przesłany dokument na podstawie, którego nie można żądać zapłaty.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2014r. strony podtrzymały swoje stanowisko.

Następnie podał w ustaleniach faktycznych, że pozwany zamówił telefonicznie u pracownika powoda J. Ś. (1) towar w postaci dwóch palet piwa. J. Ś. (1) miał upoważnienie do występowania w imieniu powoda, ustalił ilość i cenę towaru z pozwanym, przyjął zamówienie i przekazał go J. W. (1) pracownikowi powoda, który realizuje zamówienia. Zamówiony towar wydał R. R. (1) – magazynier powoda na podstawie telefonicznej decyzji J. W. kierowcy pozwanego, który potwierdził, że ma do odebrania towar w postaci dwóch palet piwa w puszkach. Na powyższą okoliczność magazynier powoda R. R. oraz kierowca podpisali dokument WZ. Powód wystawił fakturę z 16 października 2013r., na kwotę 5914,04zł z przedłużonym terminem płatności na dzień 6 listopada 2013r., którą doręczył pozwanemu. Pozwany nie zapłacił w terminie. W dniach 8 grudnia 2013r. i 16 stycznia 2014r. powód wzywał pozwanego do zapłaty należności, wyznaczając kolejne terminy, w których pozwany nie zapłacił i nie ustosunkował się do wezwań. Transakcja między stronami była jednorazowa.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy podał, że strony łączyła umowa sprzedaży. Wskazał, iż zgodnie z art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Naprowadził, że pozwany nie kwestionował, że otrzymał dokumenty rozliczeniowe i wezwania do zapłaty, do których się nie ustosunkował. Pozwany zarzucił w sprzeciwie, że nie otrzymał towaru, przy czym stanowisko pozwanego nie znajduje poparcia w materiale dowodowym zebranym w sprawie, w postaci dowodów z dokumentów, a w szczególności zeznań świadków realizujących umowę. Pozwany nie ustosunkował się do wezwań, tłumacząc, iż uznał, że wezwania jego nie dotyczą, w związku z czym nie wymagają ustosunkowania się. Sąd Rejonowy podniósł, że pozwany prowadzi działalność gospodarczą, jest profesjonalistą i trudno uznać w takiej sytuacji jego działanie za prawidłowe, szczególnie, że poza tym poza wezwaniami wcześniej otrzymał fakturę dokumentującą transakcję.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 535 kc Sąd Rejonowy zasądził należność powoda w całości o odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc

O kosztach procesu Sąd ten orzekł na zasadzie art. 98 kpc.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości pozwany zarzucając mu niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w szczególności niewyjaśnienie w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy z której powód wyprowadza swe roszczenie wobec pozwanego; naruszenie prawa materialnego wskutek błędnej wykładni art. 535 kc poprzez przyjęcie, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy kupna – sprzedaży pomimo, że z całego postępowania przed Sądem Rejonowym jak też z przedstawionych dokumentów przez powoda nie wynika by pomiędzy stronami doszło do zawarcia jakiegokolwiek umowy.

Na podstawie powyższego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu przy uwzględnieniu kosztów procesu. W uzasadnieniu niniejszego podniósł, iż w toku postępowania zaprzeczył, aby zamawiał towar u powoda, jak też go odebrał czy potwierdził jego odbiór. Powyższego nie potwierdzają dokumenty WZ, ani różniące się w szczegółach zeznania świadków.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i rozważania prawnego poczynione przez Sąd I instancji. Zarzuty apelacji sprowadzają się de facto do odmiennej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd Rejonowy oceniając zasadność roszczenia powoda miał do dyspozycji dowody w postaci zeznań

świadków z których jeden z nich realizował zamówienie u pozwanego natomiast drugi wydawał zamówiony i zakupiony przez pozwanego towar.

Odnosząc się do zarzutów skarżącego, iż przedmiotowi świadkowie różnią się co do określenia rodzaju piwa sprzedanego pozwanemu należy zauważyć, że świadek J. Ś. podał, iż „chyba chodziło o pismo Ż.”, natomiast drugi świadek R. R. zeznał, że było to pismo w puszkach i nazwy piwa nie pamięta. Podkreślenia wymaga, iż obaj świadkowie zeznali, że zamówienie które dotyczyło pozwanego obejmowało dwie palety piwa. Poza tym obaj zgodnie zeznali, że zamówienie to zostało przekazane członkowi zarządu powodowej spółki pani J. W. (1), która również podjęła decyzję w zakresie wydania tego piwa w takich ilościach pozwanemu. Powyższa okoliczność koreluje również z dowodem postaci dokumentu WZ (k. 39) z którego wynika, że pozwanemu zostało wydane dwie palety piwa. Odnośnie podpisów tam złożonych, co należy zauważyć wbrew zarzutom pozwanego wypada zauważyć, że jeden z nich złożył świadek R. R., który ze strony powoda wydawał przedmiotowe palety, natomiast drugi podpis był złożony przez kierowcę w obecności pierwszego, który w imieniu pozwanego odbierał przedmiotowy towar.

Nieprzekonywujące są twierdzenia pozwanego, iż nie ustosunkował się do wezwania do zapłaty skierowanego do niego przez powoda, gdyż ono go nie dotyczyło. Trudno przyjąć, iż w przypadku przedsądowego wezwania do zapłaty, w którym jedna ze stron żąda zapłaty żądanej kwoty wraz z odsetkami i zastrzeżeniem skierowania sprawy do postępowania sądowego, druga strona której to dotyczy w żaden sposób nie reaguje na powyższe choć może liczyć się z postępowaniem sądowym i koniecznością ponoszenia kosztów z tym związanych. Nie można takiego zachowania uznać za racjonalne po stronie przedsiębiorcy dbającego o swoje interesy.

Dowody przedstawione przez powoda miały na celu wykazanie i w konsekwencji wykazały, iż pomiędzy powodem a pozwanym doszło do zawarcia umowy kupna – sprzedaży dwóch palet piwa.

Z tych też względów powyższe okoliczności i dowody stały się podstawą uznania zarzutów apelacji za niezasadne i spowodowały jej oddalenie po myśli art. 385 kpc.